

maatte komme, da man vilde sørge for at faae et ordentligt Banenet paa Sjælland. Herpaa svarede Ministeren ved Sagens 1ste Behandling — det findes i Landstingstidenden for forrige Samling Sp. 1408. — Følgende: „Jeg skal yttre lige overfor det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, som have udtalt Ønske om, at der allerede i næste Session maatte blive forelagt Lovforslag til Anlæg af nye Jernbaner, at det forekommer mig, at man maatte give Regjeringen lidt længere Tid til at tage under Overveielse, hvad der bør foreslaas, efter at det foreliggende Lovforslag er bragt til Udførelse. Den besværlige Gang, som dette Forslag, der jo i væsentlige Punkter er det, hvormed vi begyndte, hvorvel det i væsentlige Punkter ogsaa er forandret Noget, men dog med Hensyn til Værkerne væsentlig er det samme som det, hvormed vi begyndte, har haft, og de overordentlige Betænteligheder, der synes at rejse sig imod det i dette Thing endnu i den ølleste Time, maa foranledige Regjeringen til nye Overveielse, inden nye Forslag fremsættes. Men der er een Grund til for Regjeringen ikke saa hastigt at fremsætte nye Forslag om Jernbaneanlæg. Af Behandlingen i det andet Thing fremgaar det nemlig, at et større Antal af Thingets Medlemmer ikke anser det for ønskeligt, at der tages Bestemmelse om Jernbaneanlæg, der først vilde komme til Udførelse om nogle Aar. Det vil jo være afgjørende Grund til ikke at gaa ind paa nye Jernbaneanlæg til Efteraaret, ligesom samme Grund jo allerede har havt sin Indflydelse paa den Form, hvori Lovforslaget foreligger for dette Thing. Der kunde nu være Spørgsmaal om, hvorvidt den høitærede Minister ved sine Udtalelser igaar havde forandret det Standpunkt, hvorpaa han dengang stillede sig. Jeg kan ikke indse dette, og jeg har derfor heller ikke kunnet dele de Betragtninger, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Den høitærede Ministers Udtalelser igaar faldt i tre Dele. Den første Del tror jeg, at alle Medlemmer vare enige i, nemlig, at det maa betragtes som urigtigt, at Jernbanelovforslag bringes ind her ved privat Initiativ. Den anden Del var den, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ikke syntes rigtig om, men det forekommer mig dog, at den indeholdt en noget kølig Anbefaling for Lovem. Jeg gad vidst, hvorledes den høitærede Minister paa nogen Maade skulde kunne stille sig paa anden Maade, end han gjorde, thi han havde jo dog fuldkommen Ret i, at det, som der her forlangtes, kun var hans eget Forslag fra ifjor. Jeg skal hertil sige, at det ikke var uden Interesse for mig at høre det ærede Medlem fra Veile udtale sig paa den Maade, som han gjorde, thi hvad sagde den høitærede Minister? Han sagde: „I Principet er jeg imod, at den Slags Forslag komme ind ved privat

Initiativ, og naar jeg undtagelsesvis kan gaa ind paa dette, saa er det, fordi jeg, dersom Rigsdagen nu maatte beslutte at ville anlægge en saadan Bane, ifølge min hele Stilling til Sagen vil have meget ondt ved at modsætte mig den.“ Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har hidtil altid hævdet det Princip, at Regjeringen skal bære sig for Flertallet, og naar nu altsaa Flertallet i Rigsdagen vil gaa ind paa Afsens-Lommerup Banen, saa er der jo idetmindste her et Punkt, hvor Ministeren slutter sig til det ærede Medlems Opfattelse, og er det saa ikke mere end besynderligt, at det ærede Medlem retter Breidelse mod Ministeren? Maatte ikke det ærede Medlem langt snarere rose Ministeren, fordi han i dette Tilfælde bærer sig for Flertallet? Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds altsaa her har Noget at behæjde Ministeren, saa forlader han fuldstændig det Grundlag, hvorpaa han hidtil har staaet (Berg: Det er et sammenstræbet Flertal). Sa men det ærede Medlem maa dog indrømme, at et sammenstræbet Flertal er ogsaa et Flertal, og der eksisterer jo for Diebliffet her i Folkethinget ikke Andet end et sammenstræbet Flertal, for at bruge det ærede Medlems Udtryk, efter som der ikke er nogen Partigruppe stor nok til at danne et Flertal. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds overhovedet har lagt altfor stærk Vægt paa den anden Del af Ministerens Udtalelser og for lidt Vægt paa den tredje Del deraf, thi den høitærede Minister fremhævede jo i denne udtrykkelig, at ved Overveielsen af, hvorvidt man nu kunde gaa ind paa Forslaget maatte man ikke se bort fra, at der var en stor Forskjel tilstede fra ifjor til nu, idet hvad der forrige Aar skulde koste 275,000 Kr. pr. Mil, nu vilde koste 345,000 Kr. pr. Mil. Det forekommer mig, at denne Udtalelse ogsaa havde sin Betydning og navnlig burde tillægges langt højere Vægt, end det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) synes at have villet tillægge den. ligeoverfor en anden Bemærkning, der blev fremsat igaar, tror jeg ogsaa, at denne finansielle Betragtning maatte have en vis Betydning. Jeg sigter her ved til, hvad det ærede Medlem for Afsens (S. Pedersen) udtalte til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) om, at dette ærede Medlem ikke skulde have megen Ros for sit Ordsprøvsforstab forrige Aar. Men jeg maa dog bemærke, at den Ros fortjener det ærede Medlem i alt Fald, at Lovforslaget, som var til Behandling, ved at gennemføres forrige Aar, har medført en Besparelse i Udgifter af henved 1 Million Kroner, ikke at tale om, at han, for at faae Sagen gennemført, bragte nogenlunde det største Offer, man ved en saadan Leilighed kan bringe, nemlig at flaa af paa sin Anskuelse. Men er nu Stillingen iaar som ifjor? Regjeringen vedkender sig, at den kun ønsker, at der skal bygges Statsbaner; men